

И РЕЧЕ ЙОСИФ НА БРАТЯТА СИ: "АЗ СЪМ ЙОСИФ,
ВАШИЯТ БРАТ, КОГОТО ВИЕ ПРОДАДОХТЕ
В ЕГИПЕТ."



(БИТ. 45:4)

ЗА ЙОСИФ И ЗА ПРЕБИВАВАНЕТО НА ЕВРЕИТЕ В ЕГИПЕТ

Йосиф бил един от синовете на Яков. Той бил добър и затова баща му много го обичал. Йосиф имал чисто сърце и Господ открил пред него бъдещето, че ще дойде време, в което братята му ще му се покланят. Йосиф разказал вещанието¹ и това породило завист в братовите сърца.

Веднъж всички Яковови синове пасели стагата далеч от бащиния дом. Завистниците се сговорили да убият Йосиф. Но понеже най-възрастният брат не се съгласил, хвърлили Йосиф в дълбок ров и си тръгнали. По пътя злосторниците срещнали търговци, пътуващи за Египет. На тях продали брат си като роб за двадесет сребърника². Сетне казали на баща си, че зверове са разкъсали Йосиф и за доказателство показали нарочно изпокъсаната от тях и опръскана с кръв от животно негова дреха.

В езическата египетска земя Йосиф останал верен на Бога. Затова Господ го прославил така: той изтълкувал предзнаменователни³ сънища на египетския цар – фараона, които вещаели предстоящ глад в продължение на седем години. Фараонът поръчал да се натрупа запас от зърно за идващите гладни години и поставил Йосиф за пръв по власт след себе си.

Когато настъпили гладните времена, братята на Йосиф дошли в Египет, за да купят зърно. Йосиф ги познал. И защото истински обичал Бога, имал милостиво и добро сърце. Вместо да си спомни за това, как братята му се отнесли с него, и да ги накаже за злините, той ги прегърнал и искрено им простил. После поканил тях и баща им да се преселят в Египет.

Йосифовите роднини и още много евреи се заселили в египетската земя. Те останали да живеят там и след смъртта на Яков и Йосиф. Сетне потомството им се увеличило.

Египетският цар, който наследил властта, започнал да се плаши от умножаването на пришълците – евреи. Той взел да се отнася с тях като с роби. Първоначално се опитал да ги обезсили с тежък труд. После заповядал да избият всички техни младенци⁴ от мъжки пол.

1. **Вещание** – предричане на бъдещето.

2. **Сребърник** – сребърна монета.

3. **Предзнаменователни** – предварително разкриващи бъдещето; съдържащи знак (знамение) за него.

4. **Младенци** – малки деца.

ПОВТОРЕНИЕ НА УРОКА ВЪВ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

- В.** Кого измежду дванадесетте си сина Яков много обичал?
- О.** Йосиф.
- В.** Защо?
- О.** Заради неговата доброта.
- В.** Обичан ли бил Йосиф и от братята си?
- О.** Те го мразели.
- В.** Защо?
- О.** Поради завист, защото Бог разкрил, че те ще му се покланят и защото баща им – Яков, много го обичал.
- В.** Какво сторили братята в своята ненавист и завист?
- О.** Те продали брат си Йосиф като роб в Египет.
- В.** Как живеел Йосиф в Египет?
- О.** Той останал верен на Бога и Бог го прославил.
- В.** Как Бог прославил Йосиф?
- О.** Йосиф изтъкувал сънища на египетския цар – фараона, които предвещавали глад в продължение на седем години.
- В.** Какво направил фараонът?
- О.** Той направил Йосиф управител на Египет и му заповядал да задели зърно за гладните години. Чрез това предпазил народа от глад.
- В.** По какъв случай братята на Йосиф дошли при него в Египет?
- О.** Те дошли, принудени от глад, за да купят зърно.
- В.** Как Йосиф постъпил със своите братя?
- О.** Той им простил и ги преселил, заедно с баща им, в Египет.
- В.** Останали ли след смъртта на Йосиф евреи в Египет?
- О.** Те дълго останали там и се умножили.
- В.** Как се отнасял с тях новият египетски цар?
- О.** Той се опитал да обезсили евреите с тежка работа, а след това заповядал да убиват всичките еврейски младенци от мъжки пол.

Мили деца,

***В**идяхте ли колко великодушен бил Йосиф?! Той простил на братята си, въпреки че те били зли с него. Така постъпил, защото много обичал Бога и подражавайки Му, сам таял в себе си голяма любов. А как да се научите и вие да прощавате на другите и да ги обичате, ще узнаете от следния разказ:*

Някога, много отдавна, живеел човек, който мечтаел да има възшебни очила и с тях да вижда в сърцата на хората.

Бог, Който всичко устройва с мъдрост, за да го поучи, изпълнил желанието му. Вместо да му дари възшебни очила, Той сторил така, че човекът да вижда невидимото.

Заредили се тогава трудни дни. Със своето ново зрение човекът виждал право в душите. А там имало много повече зло, отколкото добро. Усамотил се нещастникът. Започнал от всички да страни. Всекиго подозирал, че нещо и нему крои; от всекиго се боял. Животът му се превърнал в истински ужас.

Тогава Бог се смилил и изпратил в утеха Свой Ангел.

Ангелът се явил и казал:

— Аз съм служител на Бога, а Бог е Любов. Затова дойдох да ти помогна. Докога ще търсиш у другите съвършенство? Няма да го намериш. Откакто съгрешиха първите хора, човешкото естество е повредено. Сега то е много повече зло, отколкото добро. Виж и твоята душа — отвътре как изглежда!

Ангелът докоснал човека и в този миг пред очите му се разкрила в дълбочина душата му с нейните най-тайни и некрасиви чувства и желания.

— Господи, колко съм грешен! Толкова по-лош съм от другите хора! Прости ми, о Боже! — възкликнал човекът.

— За да ти прости Господ, *научи се първо ти да прощаваш и обикни другите като себе си. Това ако сториш, ще бъдеш щастлив.*

Така казал Ангелът и станал невидим. А човекът се научил да прощава на другите и да ги обича. И станал отново щастлив.